

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 242. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm15310/facsimile.pdf (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fuldt er den Hund opfedt,
 Som slaas under Kongens Bord,
 To Stalbrødre slog hinanden ihjel,
 Tog Veden med sig i Jord.
 Den ene han vinder den anden Dyrerne af!

Brøder og Syster.

Dg der var Dands i Hr. Sverfels Gaard,
 Der dandses' liden Kirsten med utslagne Haar.
 Det er saa høvst en Jomfru, mig tvinger.

Dg der dandses Kungen og alle hans Mand,
 Liden Kirsten han looder en Vise for dem.

Hr. Sverfel, han rækker da Haanden fra sig:
 Kom hid, liden Kirsten, og dands med mig!"

Han trykkes' hendes Hingre, han troodte hendes Hed:
 "J raade, liden Kirsten, paa Vaanden Ved!"

Han trykkes' hendes Haand til sit Bryst saa nær,
 "J blive, liden Kirsten, min Hjertenskaar!"

Saa dandses' de over den Heilestøbro,
 Saa gav liden Kirsten Hr. Sverfel sin Tro.

Hr. Sverfel slaar over sig Starlagensind,
 Gaar for sin kær' Moder i Loftet ind.

"Hil fæde J med Glæde, kær' Moder min!
 Jeg har mig trolovet hin liden Kirstin!"

"Herbøde det vor Hæue og den overste Gud,
 At Syster skulde vorde sin Brøders Brud!

J kan og J maae ei tilfammen boe,
 For J ere begge Huldhybskende to."

"Saa siger mig da, kær' Moder min!
 Naar bar J til Verden hin liden Kirstin?"

Hun er jo opfedt i Dronningens Gaard,
 For lidt Starlagen, saavel som Naar."

"Den Tid, du var udi Romerland,
 Jeg fæde til Verden den Viljevand.

Dengang ved den hellige Grav du var,
 Jeg fæde den Rosenblomme klar."

"J sige mig da Naad, kær' Moder min,
 Hverdan jeg skal glemme hin liden Kirstin?"

"Du bede dig Hjort, du bede dig Hind,
 Alt til du forglemmer hin liden Kirstin!"

Du bede dig Hjort og du bede dig Raa,
 Alt til du forglemmer den Eftvods Attraa!"

Hr. Sverfel, han bedte baade Hjort og Hind,
 Men aldrig kom den Jomfru udaf hans Sind.

Hr. Sverfel, han bedte baade Hjort og Raa,
 Men aldrig han forglemde den Eftvods Attraa.

Saa reiste den Herre langt over Hav,
 Den Jomfru med Sorgen i Kloster sig gav.

